

20 spørgsmål til farmor

Af Anne Hillgaard

Anders er god til at gætte.

- »Farmor, tyve spørgsmål til professoren? Og det er mig, der spørger.«

Farmor er kommet på besøg. Hun skal for en gangs skyld ikke lave julemaden i år.

Far og mor har travlt i køkkenet. De småskændes, og der er helt sikkert ikke plads til farmor derude.

Hun har tid til at lege 100 spørgsmål til professoren, hvis det skal være; men først må hun lige tænke sig om.

... Jo, nu er hun klar.

Anders og farmor har leget spørgeleg mange gange før, så de har udtænkt nogle gode spørgsmål at begynde med.

- »Er det en person?« – Det kunne jo også have været et fodboldhold eller juleanden.

Men det er en person, farmor tænker på, så hun siger: »Ja.«

- »Er det en levende person?«

»... Joh.«

Farmor smiler, for hvis Anders havde spurgt, om personen var død, så skulle hun måske også sige ja. Jesus døde jo, da han blev korsfæstet. Alligevel synes hun, det er mest rigtigt at sige, at han er levende.

Anders kan godt mærke, at hun tøver, så han spørger igen: »Er det en rigtig levende person?«

»Ja,« siger farmor – lidt hurtigere denne gang.

Selvom Jesus ikke er ligesom os andre, så er han både rigtig og levende.

Han er i hvert fald ikke død og forkert.

Hvis hun havde sagt nej, ville Anders spørge, om det var en fantasi-figur. Om det var noget, en eller anden havde fundet på. Ligesom Spiderman eller Pippi Langstrømpe.

Det der med at gå på vandet er selvfølgelig ret fantastisk. Nogle af historierne kunne godt være fundet på, men farmor er sikker på, at Jesus ikke er det rene fantasi.

- »Er det en han?«

»Ja!«

- »Er det en dansker?«

»Nej!«

Det var mærkeligt. Anders kender ikke ret mange fra fremmede land, ... men det er måske slet ikke en, han kender.

- »Er det en, der er kendt?«

»Ja!«

»Er det en fra fjernsynet?«

Selvfølgelig taler de også om Jesus i fjernsynet. Der er »Jesus og Josefine« og billeder og film og julesalmer, men Jesus var jo kendt længe før fjernsynet. Så farmor siger:

»Nej!«

»Er det en fra en film?«

Åh, det er lidt det samme. Selvfølgelig er der mange film med Jesus; men det er jo ikke, derfor han er kendt.
Det er ikke nemt. Farmor må kun svare ja og nej.
Så det gør hun: »Ja nej.«

Nu er det lige før, Anders bliver irriteret.
Han skal bare vide, om det er en stjerne?

En stjerne, det har farmor aldrig tænkt over. Der var selvfølgelig stjernen, som lyste over stalden, dengang han blev født. Men det bliver Jesus vel ikke en stjerne af.
På den anden side - han er jo ret berømt.
»Nej ... ja...«

Det er åbenbart ikke nemt at svare.
Anders må prøve med et andet spørgsmål.
- »Er det en, vi kender?«
»Ja!«

- »Jamen er det også en, som kender os?«

Farmor har fortrudt for længe siden.
Det med Jesus er alt for svært. Hun ved næsten ikke selv, hvad hun skal svare. Og der er ikke noget at sige til, at Anders misforstår hende.
Men hun er nødt til at sige ja.
Hun kan da ikke sige til sit eget barnebarn, at Jesus ikke kender ham.
Det ville være det samme som at sige, at Gud ikke kender ham.
Og hun er da nødt til at sige, hvad hun selv håber og tror.
Selvom hun ikke kan forklare det, så ...

»Ja!«

OK, det er altså en Anders kender.

En, som kender Anders.

- »Er det en voksen?«

Ja, lige nu handler det vel mest om Jesusbarnet, men han blev jo voksen.

»Ja!«

- »Bor han i Spjald?«

»Nej!«

- »Bor han i Videbæk?«

»Nej!«

- »Er han familie?«

Farmor skal lige til at sige nej en gang til.

Så går hun i stå.

Uh, hvor er det svært.

Men det er Jesus, som har lært os at sige fader vor. Som om Gud er en far for alle mennesker.

Hun synes, hun kan huske en juleprædiken om, at Jesus blev født som en slags storebror til os allesammen, og derfor har vi en far i himlen.

Kunne man sige, at det er adoptivfamilie...?

»Ja ...nej ...«

- »Nej«, siger Anders, »kan han være familie, hvis du siger, han ikke er fra Danmark?«

»Ja ...«

Nu ved han det!

- »Er det Viffer?« Viffer er familiens Cocker Spaniel. Og Spaniel betyder spansk, så det er ret godt tænkt af en dreng på syv år.

Men det er forkert.

»Nej«, siger farmor.

Anders synes ikke, det er sjovt længere. Han kan godt lide at gætte.

Men det her er helt umuligt, og han synes, farmor driller.

Farmor kan også godt mærke, at han er ved at blive sur, og det var jo ikke meningen. Det var meningen, at det skulle være hyggeligt og sjovt.

- »Du kan jo spørge, hvornår han har fødselsdag?!«

- »Det må man ikke. Du må kun svare ja eller nej.«

- »Nå ja, så kan du spørge, om han har fødselsdag til jul?!«

Anders er bestemt ikke dum. Nu ved han med det samme, hvem farmor tænker på.

Men han bryder sig ikke om at få hjælp, og han synes, det er snyd.

»Du sagde, at han var levende.

Du sagde, det var familie.

Du sagde, at vi kender ham.

Og at han kender os.«

Farmor vrider sig. Hun kan godt høre, at det lyder dumt.

Hun ved, lige så godt som Anders, at Jesus levede for 2000 år siden.

Og at han døde af at blive korsfæstet.

.... Og hun har sagt, at han er levende.

Hvis Jesus og Anders meget langt ude skulle være i familie, så er der i hvert fald ingen, som kan bevise det.

Men hun er ret sikker på, at Jesus sagde: Min far er også jeres far... Eller noget i den retning.

Og hun kan godt lide tanken om, at Anders har en storebror, selvom han ikke har nogen.

»Ved du hvad, Anders. Jeg kan jo kun svare for den Jesus, jeg kender og tror på. Hvis vi skulle holde os til det, vi ved om Jesus, så er det meget lidt.

Juleevangeliet og det, som følger bagefter, er ikke skrevet, for at vi skal vide lige præcis, hvordan det var.

Historien om Jesus er fortalt, for at vi skal lære ham at kende.«

Anders synes, farmor er mærkelig.

Men farmor er først og fremmest stædig.

»Vel kender vi ham! Vi er da med til at holde hans fødseldag hvert eneste år.

Og vel kender han os!

Han kan finde os der, hvor vi føler os allermest alene.

Og han ved lige, at vi trænger til at holde jul.«

- »O.K. O.K., siger Anders. Så er det din tur til at gætte.

Hvorfor får Jesus ingen julegaver den 24. december?«

Det kan farmor ikke svare på.

- »Det er, fordi det er hans fødselsdag. Han får da fødselsdagsgaver!«

»Åh ja«, siger farmor. »Og ved du, hvad han ønsker sig allermost til sin fødseldag ? At menneskene er gode ved hinanden.«

Ude i køkkenet er far begyndt at synge. Det lyder lidt sjovt ; men meningen når helt ind i stuen.

»Glade jul, dejlige jul.«